

CAPBUSSADES SOSTENIBLES

CAPBUSSADES SOSTENIBLES

THOMAS SPIEKER

Fa dies que els mitjans parlen de piscines: l'obertura de la nova de Lloret, la reobertura de la de Tossa i la signatura d'un conveni de la de Roses amb diversos pobles dels voltants per intentar captar nous clients a preus reduïts, són notícia. Sembla que els polítics que surten a les fotos han decidit netejar la seva imatge, però sense mullar-se i, sobretot, sense respondre a la pregunta clau, la de la seva viabilitat econòmica. A l'Alemanya dels 70 i 80, els municipis construïen piscines com aquí es feien poliesportius o rotondes abans de la crisi, és a dir, "a dojo". Avui, però, les piscines públiques han passat de moda i triomfa la iniciativa privada amb parcs aquàtics sota teulada, que ofereixen més que classes

d'aquagym o la possibilitat de practicar la natació com a esport. En conseqüència, la manca de rendibilitat fa tancar una piscina municipal darrere l'altre i a tot arreu.

Jo fa gairebé un any que m'he donat de baixa. No podia continuar suportant l'angoixa, la claustrofòbia que em causa el casquet de bany. En assabentar-me que les tècniques de depuració per eliminar els pèls de l'aigua havien evolucionat i que des dels anys 80 els països del nostre entorn havien eliminat l'obligatorietat de l'incòmode condó cranial, vaig intentar suggerir que la "nostre" piscina "fes el salt" a la modernitat. Quin il·lús! Als responsables els va faltar temps per aixecar un "mur de zel" per protegir la "invasió" de les seves (in-)competències. Dos mesos i mig després, em contestaren que "es va decidir mantenir l'obligatorietat de l'ús del casquet" per "les normes de la Generalitat i les conseqüències de la seva no utilització". Aquestes eren, segons un llarguíssim informe del Dipsalut, un "augment general de la despesa" per diverses raons i un possible "impacte mediambiental" a causa del major consum d'aigua. Ni una xifra o dada concreta, cap esment que l'augment de la despesa podria compensar-se amb l'augment del nombre d'usuaris que, com jo, no volen banyar-se amb casquet o que no canvia gaire malmetre "x" milions de litres d'aigua a l'any, a malmetre "x" milions i una mica més. Tot això, sense esmentar que l'informe deixa als nostres veïns per inútils, per permetre que els seus ciutadans sí poden banyar-se amb llibertat. Fins ara, Roses ha pogut mantenir la piscina gràcies a injeccions constants de diner d'altres fonts. Si els seus responsables no són capaços de crear afició en lloc d'aferrar-se a reglaments que restringeixen o a convenis que sobretot queden bé sobre el paper, acabaran amb els vasos més buits que les butxaques dels ciutadans "de secà", que un dia diran "prou" a continuar pagant pel seu manteniment.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/01/21/capbussades-sostenibles/652744.html?utm_source=rss